

Långfredagen

”Var och en av oss måste se sig själv mitt i den folkhopen, för det var våra synder som var orsaken till den ofantliga smärta som drabbar Honom både till Hans kropp och själ.”
Javier Echevarrias, prelat av Opus Dei, ord som sändes via den amerikanska radiostationen EWTN.

2004-04-07

Långfredagen: Biskop Javier Echevarrias tal (på spanska).

I dag vill vi ledsaga Jesus på korset.
Jag påminner mig några ord som **den helige Josemaría Escrivá** yttrade en långfredag. Han uppmanade oss personligen återuppleva Jesu lidandes timmar: alltifrån Jesu dödsångest på Olivberget ända till gisslandet, kröningen med törnekronan och döden på korset.
Guds allmakt är bunden av människohand – sade denne helige präst – och folkhopen för Jesus hit och dit, skymfar honom och knuffar honom.

Var och en av oss måste se sig själv mitt i den folkhopen. För det var våra synder som var orsaken till den ofantliga smärta som drabbar Herren både till Hans kropp och själ. Ja, var och en av oss bär Kristus, utsatt för spott och spe, på ett eller annat sätt. Det är vi med våra synder som med hög röst ropar att han ska dödas. Och Han, fullkomlig Gud och fullkomlig människa, låter oss göra

det. Profeten Jesaja hade förutsett det: *Han blev plågad, fastän han ödmjukade sig och inte öppnade sin mun, lik ett lamm som förs bort att slaktas, och lik ett får som är tyst inför dem som klipper det.*

Det är riktigt att vi känner ansvaret för våra synder. Det är logiskt att vi är mycket tacksamma mot Jesus. Det är naturligt att vi söker försoning, för även när vi vänder oss ifrån honom, svarar han genom att skänka oss sin fulla kärlek. Nu när vi befinner oss i Stilla veckan, ser vi Herren på ännu närmre håll, ännu mera lik sina bröder människorna... Låt oss begrunda några ord av **Johannes Paulus II**: *Den som tror på Jesus bär korset i triumf, som det otvivelaktiga beviset på att Gud är kärleken... Men vi kan aldrig bli färdiga med vår tro på Kristus en gång för alla. Påskmysteriet, som vi återupplever under dagarna i Stilla veckan, är alltid aktuellt. Vi som lever idag är*

Herrens samtida och, liksom folkhopen i Jerusalem, liksom lärjungarna och kvinnorna, är vi kallade att bestämma oss för om vi är med Honom eller om vi gömmer oss undan, eller om vi helt enkelt är åskådare till Hans död (Predikan den 24 mars 2002).

Vilken är vår reaktion? Låt oss betrakta den bespottade Jesus, den misshandlade, gisslade, uttröttade Jesus full av sår. Vart och ett av dessa sår är som en mun som säger till oss: Gör mig inte illa! Behandla mig lite bättre: Bär vittnesbörd om min kärlek genom ditt rena liv, genom din omsorg om din nästa, genom din glädjefyllda uppoffring. Var inte rädd för att lida. Medan vi vandrar här nere på jorden är smärtan vår följeslagare på vägen, priset med vilket vi betalar det eviga livets skatt. Låt oss be Jesus under Stilla veckan att Han i vår själ uppväcker medvetandet om att vi är sanna

kristna, för vi lever ansikte mot ansikte med Gud och genom Gud med alla människor.

Låt inte Herren ensam bära Korset. Låt oss med glädje utföra de dagliga små uppoffringarna, låt oss alltid vara beredda att lyssna på, le mot, förstå, förlåta och hjälpa den som behöver. På så sätt hjälper vi Kristus.

Låt oss utnyttja gåvan att kunna älska som Gud har givit oss, till att göra det goda och stå emot det onda, Men utan att för den skull bli sentimentala. Låt oss uppriktigt säga: Herre, inte mera, inte mera! Låt oss be att vi själva och alla på jorden upptäcker hur nödvändigt det är att hata dödssynden och avsky den avsiktliga synden som har orsakat Gud stora lidanden!

Hur stor är inte Korsets makt! När Kristus är föremål för smälek och hån från alla, när han hänger på korset utan att vilja rycka sig loss

från dessa spikar, när ingen vill betala en styver för hans liv, då upptäcker den gode rövaren – en av oss – den lidande Kristi kärlek och ber om förlåtelse. ” *Idag kommer du att vara med mig i Paradiset.* ” Vilken styrka har inte lidandet när det uthärdas vid vår Herres sida. Det har förmågan att ur de mest smärtefyllda situationer dra fram tillfällen till ära och glädjefyllt liv. Denne man som vänder sig till Kristus som är i dödsångest, får förlåtelse för sina synder och finner den eviga lyckan.

Vi måste göra likaledes. Om vi förlorar rädslan för Korset, om vi förenar oss med Kristus på Korset, kommer vi att få hans nåd, hans kraft och hans viljestyrka och det kommer att fylla oss med frid. Vid foten av Korset skall vi upptäcka Maria, trofast Jungfru.

Låt oss denna långfredag be henne att ge oss av sin kärlek och sin styrka,

så också vi skall kunna följa Jesus. Vi vänder oss till henne ´ med några ord av den helige Josemaría Escrivá, som har hjälpt miljontals människor: ”

Säg: Du min Moder - hon är din Moder för att du av många skäl tillhör henne - må din kärlek binda mig vid din Sons Kors. Låt mig inte sakna tro, mod och djärvhet för att uppfylla vår Jesus vilja! ”

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://dev.opusdei.org/sv-se/article/langfredagen/> (2025-08-11)